

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2017 r. – Mabrouk/Rada**(Sprawa T-216/17)**

(2017/C 195/47)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunezja) (przedstawiciele: adwokaci J. R. Farthouat, J.P. Mignard i N. Boulay, S. Crosby, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/153 z dnia 27 stycznia 2017 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2017, L 23, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżący twierdzi, że zamrożenie jego środków finansowych narusza prawo do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie zagwarantowane w art. 6 EKPC i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący braku wystarczających podstaw do zamrożenia jego środków finansowych:
  - niezależnie od dowodów, które przedstawił skarżący, Rada utrzymuje, że posiadane przez niego środki finansowe pochodzą z nielegalnych źródeł, w żaden sposób nie uzasadniając jednak tego twierdzenia;
  - twierdząc, że środki finansowe skarżącego pochodzą z nielegalnych źródeł, Rada – zakładając, że w ogóle przeprowadziła jakąkolwiek analizę – popełnia błąd w ocenie okoliczności faktycznych;
  - zamrożenie środków finansowych skarżącego jest bezcelowe, gdyż z założenia ma ono pomóc Tunezji w odzyskaniu sprzeniewierzonych środków publicznych. Niemniej posiadane przez skarżącego środki finansowe nie zostały sprzeniewierzone.
3. Zarzut trzeci, w ramach którego skarżący twierdzi, że zamrożenie posiadanych przez niego środków finansowych już po upadku prezydenta Ben Allego narusza jego prawo do pracy.
4. Zarzut czwarty, w ramach którego skarżący twierdzi, że zamrożenie jego środków finansowych w każdym razie jest nieproporcjonalne i narusza jego prawo własności.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2017 r. – Recylex a.o./Komisja**(Sprawa T-222/17)**

(2017/C 195/48)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Recylex SA (Paryż, Francja), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, Belgia), Harz-Metall GmbH (Goslar, Niemcy) (przedstawiciele: M. Wellinger, S. Reinart i K. Bongs, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska